

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 293/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], konateľ'a [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Davidom Vöröšom, advokátom, Landererova 8, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/2647/2023 z 13. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu (ďalej aj „exekučný súd“) sp. zn. 5Ek/2647/2023 z 13. januára 2025. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť exekučnému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ tvrdí, že mu ako žalovanému v správnom súdnom konaní bol priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 1 944,47 eur voči žalobcovi.

3. Keďže žalobca nesplnil povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu, spoločnosť [REDACTED] podala návrh na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením exekučného súdu z 3. júla 2023 z dôvodu, že oprávnenému nesvedčí aktívna exekučná legitimácia podľa exekučného titulu. Proti predmetnému rozhodnutiu spoločnosť

██████████ podala ústavnú sťažnosť, ktorú ústavný súd odmietol 28. septembra 2023 (I. ÚS 494/2023).

4. Sťažovateľ uvádza, že následne podal návrh na vykonanie exekúcie ako konateľ spoločnosti ██████████. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13. februára 2024, a to v prospech oprávneného ██████████ ako konateľa spoločnosti ██████████.

5. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že v zmysle exekučného titulu má plniť konateľovi spoločnosti ██████████, nie ██████████, a teda že sťažovateľ nemá aktívnu exekučnú legitimáciu.

6. Vyšší súdny úradník uznesením z 18. júna 2024 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný súd vyhovel sťažnosti povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka a zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, poukazujúc na materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu spočívajúcu v nedostatočnej identifikácii oprávneného subjektu. V uznesení exekučného súdu je oprávnený identifikovaný ako „*oprávnený ██████████, nar. ██████████, trvale bytom...*“.

7. Sťažovateľ poukazuje na zjavnú nesprávnosť záverov exekučného súdu, na príkro formalistický prístup, namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keďže sa podľa jeho názoru exekučný súd nevysporiadal s jeho podstatnou argumentáciou. Závery exekučného súdu sú podľa jeho názoru svojvoľné, nemajúce oporu v zákonnej úprave.

8. Sťažovateľ trvá na svojej aktívnej exekučnej legitimácii v konaní, pričom poukazuje na znenie § 58 Správneho poriadku, ako aj na skutočnosť, že je konateľom spoločnosti ██████████, teda podľa jeho názoru je oprávneným v exekučnom konaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) a práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy) napadnutým rozhodnutím exekučného súdu.

10. Exekučné konanie je súčasťou práva na súdnu ochranu. Jeho účelom je dosiahnuť splnenie povinnosti, ktorá povinným nebola rešpektovaná a splnená dobrovoľne, a to zásahom do majetkovej a osobnej sféry jednotlivca, za súčasného rešpektovania práv povinného a tretích osôb dotknutých exekúciou. Základným predpokladom vedenia exekučného konania je existencia spôsobilého exekučného titulu. Nevyhnutnou vlastnosťou exekučného titulu je jeho vykonateľnosť, a to tak formálna, ako aj materiálna. Formálne podmienky vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, v tomto prípade uznesenia pochádzajúceho zo správneho súdneho konania, ktoré bolo exekučným titulom v súdnej veci, vymedzuje Správny súdny poriadok, a to tak, že pokiaľ uznesenie ukladá povinnosť, lehota na jej splnenie začína plynúť od doručenia uznesenia, a jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Formálna vykonateľnosť súdneho rozhodnutia sa osvedčuje doložkou vykonateľnosti. Materiálna vykonateľnosť predstavuje súhrn obsahových náležitostí exekučného titulu umožňujúcich bezproblémové identifikovanie subjektov i rozsahu judikovanej povinnosti (Števíček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2022. s. 941.). Pod materiálnou vykonateľnosťou teda rozumieme súhrn materiálnych znakov, ktoré

zabezpečujú reálnu vynúiteľnosť práva obsiahnutého v exekučnom titule (Števček, M. a kol. Exekučný poriadok. Komentár, 3. vydanie. C.H. Beck, 2018. s. 185.).

11. Ústavný súd zdôrazňuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity nie je vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery všeobecného súdu tak môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01, II. ÚS 67/04, III. ÚS 581/2015, I. ÚS 15/2025).

12. V zmysle uvedeného sa ústavný súd zamerá na posúdenie otázky, či aplikácia noriem exekučným súdom je z ústavného hľadiska udržateľná, a napadnuté rozhodnutie spĺňa požiadavky kladené na jeho náležité odôvodnenie, a to s ohľadom na limity ústavného prieskumu.

13. Prevažná časť argumentácie sťažovateľa sa týka námietok smerujúcich k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Sťažovateľ formuluje výhrady k posúdeniu aktívnej exekučnej legitimácie exekučným súdom, ako aj výhrady týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia.

15. Procesné podmienky exekučného konania, a teda aj podmienku spôsobilého exekučného titulu skúmajú exekučné orgány, pričom záver o nevykonateľnosti exekučného titulu nevyhnutne vedie k zastaveniu exekúcie. Chápanie účasti v exekučnom konaní je procesnoprávne, pričom exekučné orgány sa obmedzujú na kontrolu, či je exekúcia vedená v prospech toho, komu z exekučného titulu vyplýva právo na plnenie, a v neprospech toho, kto je zaviazaný plniť. Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. V posudzovanej veci exekučný súd dospel k záveru o materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedostatočnej identifikácie oprávneného subjektu označeného v exekučnom titule ako „konateľ spoločnosti [REDACTED]“. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa vysporiadala s polemikou o genericky označenom subjekte, pričom dospel k záveru, že takéto označenie má za následok materiálnu nevykonateľnosť.

16. Ústavný súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostačujúce, nevykazuje žiadne známky svojvôle či nepreskúmateľnosti. Exekučný súd dostatočne zdôvodnil, v čom vzhláda nedostatky exekučného titulu, od ktorých odvodzuje jeho materiálnu nevykonateľnosť, preto v rozhodovaní exekučného súdu neidentifikoval porušenie práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie.

17. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

18. Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že namietané porušenie práva vlastníť majetok odvodzuje od porušenia jeho práv procesnej povahy. Vzhľadom na už uvedený záver ústavný súd nevzhliadol žiaden dôvod ani na vyslovenie porušenia základného práva hmotnej povahy. Preto aj v tejto časti ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu